

вѣрватъ и въ кесията си. Докато е богатъ, човѣкъ лесно може да повѣрва въ Бога. Изгуби ли паритѣ, и вѣрата си изгубва. Вѣра, която се поддържа съ пари, не е истинска. Това е вѣрване, но не и вѣра. Други нѣкои вѣрватъ въ Бога, а сжщевременно вѣрватъ и въ свѣтлината. Едно и сжщо ли е, да вѣрва човѣкъ въ Бога и да вѣрва въ свѣтлината?

Мнозина се спъватъ отъ своитѣ вѣрвания и разбираня. Тѣ не искатъ да разбератъ, каква е Божествената програма за всѣки день, но се подаватъ на личнитѣ си настроения. Тѣ казватъ: Какво ли ще стане съ насъ? Какво ще стане съ България? — Всѣки човѣкъ, всѣки народъ е частъ отъ Цѣлото. Ако частъта е свързана съ Цѣлото, ще ѝ бжде добре. Ако е отдѣлена отъ Цѣлото, тя ще изпита последствията на разединяването. Ако дойдатъ изпитания за Цѣлото, и частъта ще мине по сжщия пжтъ. Това сж неизбѣжни процеси, презъ които всички ще минатъ. Може ли пжтникътъ да се откаже отъ пжтя си? Каквото и да прави, той всѣки день трѣбва да изминава по десетина километра пжтъ. Иначе не може да се нарече пжтникъ. Всичко въ свѣта се движи. И растенията се движатъ, но много бавно. За хиляда години тѣ извѣрвяватъ едва стотина метра. Ако човѣкъ би вѣрвѣлъ хиляда години непрекъснато, би отишълъ нѣколко пжти до слънцето.

Като ученици, вие трѣбва да се освободите отъ онзи чуждъ баластъ, който прѣчи